BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. spalio 28 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra – Žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas TARGET VENTURES – Absoliutus negaliojimo pagrindas – Nesąžiningumas – Reglamento (EB) Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktas (dabar – Reglamento (ES) 2017/1001 59 straipsnio 1 dalies b punktas)“

Byloje T-273/19

Target Ventures Group Ltd, įsteigta Roud Taune (Jungtinės Karalystės Mergelių Salos), atstovaujama advokatų T. Dolde ir P. Homann,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą P. Sipos ir V. Ruzek,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Target Partners GmbH, įsteigta Miunchene (Vokietija), atstovaujama advokatų A. Klett ir C. Mikyska,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2019 m. vasario 4 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1684/2017-2), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *Target Ventures Group* ir *Target Partners*,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. M. Collins, teisėjai V. Kreuschitz ir G. Steinfatt (pranešėja),

posėdžio sekretorė R. Ūkelytė, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. balandžio 24 d.,

susipažinęs su EUIPO atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. liepos 19 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. liepos 17 d.,

atsižvelgdamas į 2019 m. gruodžio 3 d. proceso organizavimo priemonę ir ieškovės atsakymą, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. gruodžio 10 d.,

* Proceso kalba: anglų.

įvykus 2020 m. birželio 26 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Įstojusi į bylą šalis *Target Partners GmbH*, įsteigta Miunchene (Vokietija), yra rizikos kapitalo fondas. Nuo 2002 m. ji yra domeno vardo „targetventures.com“, o nuo 2009 m. – domeno vardo „targetventures.de“ savininkė. Vis dėlto šiais domenų vardais įregistruotų interneto svetainių turinys niekada nebuvo susijęs tik su TARGET PARTNERS, tai yra žymeniu, kurį naudodama įstojusi į bylą šalis siūlo savo paslaugas. Iš tiesų šiose interneto svetainėse tik nukreipiama į oficialią įstojusios į bylą šalies svetainę „www.targetpartners.de“, tai yra skelbiamas pastarosios svetainės turinys.

2 Ieškovė *Target Ventures Group Ltd*, įsteigta Roud Taune (Didžiosios Britanijos Mergelių Salos), taip pat teigia esanti rizikos kapitalo fondas. Ji tvirtina, kad nuo 2012 m. naudojo žymenį TARGET VENTURES Rusijos rizikos kapitalo rinkoje, o bent jau nuo 2013 m. kovo 8 d. – Europos Sąjungos rinkoje. Nuo 2013 m. gruodžio 23 d. iki 2014 m. gruodžio 18 d. ji penkioms Sąjungoje įsteigtoms įmonėms teikė tuo pačiu žymeniu pažymėtas finansines ir pinigines paslaugas. Kaip atlygį už savo finansinį indėlį ji savo investuotojų vardu įsigijo šių įmonių akcijų. Daug specializuotų interneto svetainių ir minėtų įmonių interneto svetainių patvirtino šias investicijas.

3 Du ieškovės ar trečiojo asmens, veikiančio TARGET VENTURES vardu, akcininkai ir įstojusios į bylą šalies atstovas dalyvavo investicijų sektoriuje gerai žinomoje konferencijoje, vykusioje 2014 m. lapkričio 13 d. ir 14 d. Londone (Jungtinė Karalystė). 2014 m. lapkričio 13 d. naujos įmonės atstovas, ieškantis investuotojų, trims asmenims išsiuntė du elektroninius laiškus ir juos adresavo tų asmenų vardais. Jų elektroniniai adresai, kurie baigėsi atitinkamai @targetpartners.de ir @targetventures.ru, buvo matomi tuose elektroniniuose laiškuose.

4 2015 m. sausio 27 d. įstojusi į bylą šalis, remdamasi iš dalies pakeistu 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) (pakeistas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1)), pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą. Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra žodinis žymuo TARGET VENTURES (toliau – ginčijamas prekių ženklas).

5 Paslaugos, kurioms buvo prašoma įregistruoti ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 35 ir 36 klasėms ir pagal kiekvieną iš šių klasių atitinka tokį aprašymą:

– 35 klasė: „Reklama, verslo vadyba, verslo tvarkyba [administravimas], konsultacijos įmonėms, biuro veikla“;

– 36 klasė: „Finansinės operacijos, piniginės operacijos; išskyrus mokėjimo sistemas ir elektroninio ryšio sistemas, susijusias su mokėjimais arba mokėjimo pavedimais.“

6 2015 m. vasario 18 d. prekių ženklo paraiška buvo paskelbta Bendrijos prekių ženklų biuletenyje Nr. 33/2015. Ginčijamas prekių ženklas buvo įregistruotas 2015 m. gegužės 28 d. numeriu 13685565.

7 Įstojusi į bylą šalis, gavusi 2015 m. liepos 7 d. elektroninį laišką, kurį išsiuntė klientas, tariamai supainiojęs ją su 2016 m. liepos 16 d. reklaminį renginį Berlyne (Vokietija) organizavusia ieškove, išsiuntė pastarajai laišką dėl veiksmų nutraukimo ir susilaikymo nuo veiksmų, paskui *Landgericht Berlin* (Berlyno apygardos teismas, Vokietija) buvo pateiktas prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių, tačiau ji jį atsiėmė atsižvelgdama į kompetentingo bylą nagrinėjančio teismo pirmininko išreikštas abejones.

8 2015 m. liepos 13 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktu (dabar – Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 1 dalies b punktas), pateikė prašymą pripažinti ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia visoms šio sprendimo 5 punkte nurodytoms paslaugoms.

9 2017 m. gegužės 25 d. Anuliavimo skyrius atmetė prašymą pripažinti registraciją negaliojančia.

10 2017 m. liepos 28 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais (dabar – Reglamento 2017/1001 66–71 straipsniai), pateikė EUIPO apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.

11 2019 m. vasario 4 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO antroji apeliacinė taryba atmetė ieškovės apeliaciją ir nusprendė, kad ieškovė neįrodė įstojusios į bylą šalies nesąžiningumo pateikiant paraišką įregistruoti ginčijamą prekių ženklą.

12 Kad būtų padaryta tokia išvada, pirma, Apeliacinė taryba nurodė, jog dėl to, kad prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, grindžiamą Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu absoliučiu negaliojimo pagrindu, gali pateikti bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, ieškovei nereikėjo įrodyti teisinio suinteresuotumo pareikšti ieškinį, todėl nesvarbu, kad jos pateikti dokumentai neleido nustatyti, kas faktiškai veikė naudodamas žymenį TARGET VENTURES.

13 Antra, Apeliacinė taryba patvirtino Anuliavimo skyriaus išvadą, jog ieškovė neįrodė, kad įstojusi į bylą šalis žinojo apie jos ar trečiojo asmens, veikiančių naudojant žymenį TARGET VENTURES, siūlomas paslaugas Sąjungoje. Ieškovė taip pat neįrodė, kad įstojusi į bylą šalis numanomai žinojo apie jos veiklą. Ji nurodė, kad ieškovė ar trečiasis asmuo žymenį TARGET VENTURES Europoje naudojo ne taip plačiai, kad būtų galima pagrįstai manyti, jog tuo momentu, kai buvo pateikta paraiška įregistruoti ginčijamą prekių ženklą, visuomenė ir atitinkami konkurentai šį žymenį gerai žinojo arba pripažino. Dėl palyginti trumpo žymens TARGET VENTURES naudojimo Europoje iki 2015 m. sausio 27 d. ieškovė turėjo įrodyti, kad ji dažnai jį naudojo arba bent jau kad žiniasklaidoje jos veikla buvo plačiai aptarinėjama. Tačiau Apeliacinė taryba teigė, kad tokių įrodymų nebuvo, todėl negalima preziumuoti, kad įstojusi į bylą šalis žinojo ar bent jau turėjo žinoti apie komercinę veiklą, kurią ieškovė arba trečioji bendrovė vykdė naudodama žymenį TARGET VENTURES. Taigi Apeliacinė taryba nusprendė, kad neįvykdyta viena iš Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkte numatytų būtinų sąlygų, todėl prašymas pripažinti registraciją negaliojančia turi būti atmestas.

14 Trečia, Apeliacinė taryba nusprendė, jog net darant prielaidą, kad ieškovė įrodė, jog įstojusi į bylą šalis žinojo arba turėjo žinoti, kad ji ar trečiasis asmuo naudojo žymenį TARGET VENTURES iki paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo dienos, ji neįrodė, kad įstojusi į bylą šalis niekada neketino naudoti šio prekių ženklo, o tik siekė užkirsti kelią ieškovei patekti į Europos rinką. Atvirkščiai, įstojusios į bylą šalies pateikti įrodymai patvirtina, kad ji turėjo teisėtą komercinį interesą įregistruoti ginčijamą prekių ženklą.

15 Klausimas, ar tai, kad įstojusi į bylą šalis naudojo šio sprendimo 1 punkte nurodytus domenų vardus, sukuria ankstesnes teises į žymenį TARGET VENTURES, neturi reikšmės, nes pakanka, kad ginčijamas prekių ženklas buvo įregistruotas turint teisėtą komercinę priežastį. Šiuo klausimu

Apeliacinė taryba pažymėjo, kad iš įstojusios į bylą šalies pateiktų įrodymų matyti, jog ji „prieš pateikdama paraišką [įregistruoti] ginčijamą prekių ženklą tam tikru būdu naudojo [nagrinėjamą] žymenį“.

16 Taigi, Apeliacinės tarybos nuomone, negalima atmesti galimybės, kad įstojusi į bylą šalis paraišką įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikė dėl to, kad norėjo išplėsti žymens TARGET VENTURES naudojimą, arba dėl to, kad siekė „apsaugoti savo klientus nuo galimo suklaidinimo“, kuris nurodytas 2015 m. liepos 7 d. elektroniniame laiške (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 7 punktą). Nors šis laiškas buvo išsiųstas po paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo dienos, jis įrodo, jog bent vienas klientas nustatė ryšį tarp žymens TARGET VENTURES ir įstojusios į bylą šalies. Šiuo atveju komercinė logika, kuria buvo grindžiama paraiška įregistruoti ginčijamą prekių ženklą, susijusi su teisėtu įstojusios į bylą šalies noru, be prekių ženklo TARGET PARTNERS, apsaugoti savo skiriamąjį pavadinimą TARGET kartu su rizikos kapitalo paslaugų VENTURES aprašymu, kad būtų išvengta bet kokio jos klientų suklaidinimo.

Šalių reikalavimai

17 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas nagrinėjant bylą EUIPO anuliavimo skyriuje ir antrojoje apeliacinėje taryboje.

18 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

19 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį ir patvirtinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

20 Grįsdama savo ieškinį ieškovė remiasi dviem pagrindais, susijusiais atitinkamai su Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkto ir to paties reglamento 75 straipsnio (dabar – Reglamento 2017/1001 94 straipsnis) pažeidimu.

21 Grįsdama pirmąjį ieškinio pagrindą ieškovė iš esmės tvirtina, kad Apeliacinė taryba padarė klaidų vertindama, ar įstojusi į bylą šalis iš anksto žinojo tai, kad ieškovė naudojo žymenį TARGET VENTURES savo rizikos kapitalo paslaugoms. Ieškovės teigimu, įstojusi į bylą šalis turėjo bent jau žinoti, kad Sąjungos teritorijoje ir kitur ieškovė naudojo žymenį TARGET VENTURES visų pirma dėl to, kad gavo du elektroninius laiškus dėl specializuotos konferencijos investicijų klausimais (žr. šio sprendimo 3 punktą), ir, antra, paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo dieną ieškovė jau intensyviai naudojo šį žymenį rizikos kapitalo paslaugoms už Sąjungos ribų ir daugiau nei metus buvo pradėjusi jį naudoti taip pat Sąjungos teritorijoje. Taigi ieškovė, veikianti naudojant žymenį VENTURES, jau buvo žinoma kaip rizikos kapitalo sektoriaus lyderė.

22 Kita vertus, įstojusi į bylą šalis niekada nenaudojo šio žymens savo paslaugų komercinei kilmei nurodyti ir neketino to padaryti. Pateikdama paraišką įregistruoti ginčijamą prekių ženklą ji veikiau ketino jį naudoti kitiems tikslams, būtent sustiprinti ar apsaugoti savo prekių ženklą TARGET PARTNERS arba užkirsti kelią apskritai tretiesiems asmenims ir (arba) ieškovei naudoti žymenį TARGET VENTURES, nes šie žymenys gali klaidinti. Tačiau tai, kad įstojusi į bylą šalis nuo 2002 m. turėjo domeno vardą „targetventures.com“, negali patvirtinti teiginio apie teisėtą interesą pateikti paraišką įregistruoti ginčijamą prekių ženklą po trylikos metų, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad šis domeno vardas niekada nebuvo naudojamas, o tik daugių daugiausia nukreipė į interneto svetainę „www.targetpartners.de“. Toks nukreipimas sunkiai galėtų būti laikomas „tam tikru naudojimu“. Apeliacinė taryba taip pat neteisingai įvertino įvykių chronologiją. Todėl visapusiškai vertindama bylos aplinkybes Apeliacinė taryba padarė klaidingą išvadą, kad pateikdama ginčijamo prekių ženklo paraišką įstojusi į bylą šalis neveikė nesąžiningai.

23 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis iš esmės mano, kad ieškovė neįrodė, jog pateikdama paraišką įregistruoti ginčijamą prekių ženklą įstojusi į bylą šalis žinojo arba turėjo žinoti, kad atitinkamoms paslaugoms ieškovė naudojo žymenį TARGET VENTURES Sąjungos rinkoje. Bet kuriuo atveju tai, kad įstojusi į bylą šalis naudojo šį žymenį prieš jo įregistravimą kaip Europos Sąjungos prekių ženklo ar po įregistravimo, rodo, kad ši registracija pagrįsta teisėtu komerciniu interesu.

24 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, net jei ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba taikė Reglamento 2017/1001 nuostatas *ratione temporis* ir atsižvelgė į paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo datą, kuri yra lemiama nustatant prašymams pripažinti registraciją negaliojančia taikytiną materialinę teisę (2018 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Alcohol Countermeasure Systems (International) / EUIPO*, C-340/17 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2018:965, 2 punktas ir 2020 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Gugler France / Taryba*, C-736/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:308, 3 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), šiam ginčui yra taikomos materialinės Reglamento Nr. 207/2009 nuostatos ir šiomis aplinkybėmis šios nuorodos į Reglamentą 2017/1001 (kiek tai susiję su materialinėmis normomis) turi būti suprantamos kaip tokį patį turinį turinčios Reglamento Nr. 207/2009 nuostatos, bet tai neturi jokio poveikio ginčijamo sprendimo teisėtumui. Pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktą padavus prašymą EUIPO arba priešieškinį teisių pažeidimo byloje Europos Sąjungos prekių ženklo registracija pripažįstama negaliojančia, jeigu pareiškėjas buvo nesąžiningas pateikdamas prekių ženklo paraišką.

25 Nors, atsižvelgiant į įprastą reikšmę bendrinėje kalboje, sąvoka „nesąžiningumas“ reiškia nesąžiningą tikslą ar ketinimą, ši sąvoka, be kita ko, turi būti suprantama prekių ženklų teisės taikymo kontekste, kuris susijęs su komercine veikla. Šiuo klausimu vienas po kito priimtais 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentais (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), Nr. 207/2009 ir 2017/1001 siekiama to paties tikslo, t. y. vidaus rinkos sukūrimo ir veikimo. Teisės aktais dėl Europos Sąjungos prekių ženklo konkrečiai siekiama prisidėti kuriant neiškraipytos konkurencijos sistemą Sąjungoje, kurioje kiekviena įmonė, siekianti pritraukti klientus savo prekių ar paslaugų kokybe, turi turėti galimybę įregistruoti kaip prekių ženklus žymenis, leidžiančius vartotojams neklystant atskirti jos prekes ar paslaugas nuo kitos kilmės prekių ar paslaugų (žr. 2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret / EUIPO*, C-104/18 P, EU:C:2019:724, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 2020 m. sausio 29 d. Sprendimo *Sky ir kt.*, C-371/18, EU:C:2020:45, 74 punktą).

26 Taigi Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkte numatytas absoliutus negaliojimo pagrindas taikomas, kai iš reikšmingų ir neprieštaringų įrodymų matyti, kad Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas pateikė paraišką įregistruoti šį prekių ženklą ne siekdamas sąžiningai dalyvauti konkurencinėje kovoje, bet ketindamas, nesilaikydamas sąžiningos praktikos, pažeisti trečiųjų asmenų interesus arba, net negalvodamas apie konkretų trečiąjį asmenį, įgyti išimtinę teisę kitais tikslais nei tie, kurie atitinka prekių ženklo funkcijas, visų pirma šio sprendimo 25 punkte primintą esminę kilmės

nuorodos funkciją (2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret / EUIPO*, C-104/18 P, EU:C:2019:724, 46 punktas ir 2020 m. sausio 29 d. Sprendimo *Sky ir kt.*, C-371/18, EU:C:2020:45, 75 punktas).

27 Pirma, ginčijamo sprendimo 19 punkte nurodžiusi, kad nesąžiningumas apima elgesį, kuris nukrypsta nuo pripažintų etikos principų ar sąžiningos pramoninės ar komercinės veiklos praktikos ir reiškia nesąžiningą ketinimą ar bet kokį kitą žalą sukeliantį motyvą, Apeliacinė taryba nesąžiningumo sąvoką aiškino pernelyg siaurai. Iš šio sprendimo 25 ir 26 punktuose nurodytos jurisprudencijos matyti, kad ketinimo įgyti išimtinę teisę, net nenurodant konkretaus trečiojo asmens, kitais tikslais nei tie, kurie atitinka prekių ženklo funkcijas, visų pirma esminę kilmės nuorodos funkciją, gali pakakti, kad būtų galima daryti išvadą, jog paraišką įregistruoti prekių ženklą pateikęs asmuo buvo nesąžiningas.

28 Taigi, nors nesąžiningumui kvalifikuoti nėra būtina, kad ginčijamo prekių ženklo savininkas prekių ženklo paraiškos pateikimo momentu būtų susijęs su konkrečiu trečiuoju asmeniu, taip pat nėra būtina, kad savininkas būtų žinojęs, jog nagrinėjamą žymenį naudoja trečiasis asmuo. Iš tiesų, jeigu ginčijamo prekių ženklo savininkas būtų tai žinojęs, jo prašymas neišvengiamai būtų susijęs su šiuo trečiuoju asmeniu.

29 Taigi ginčijamo sprendimo 31 ir 32 punktuose iš esmės padariusi išvadą, jog tam, kad būtų atmestas nagrinėjamas prašymas pripažinti registraciją negaliojančia, pakanka, kad nėra įrodymų, jog faktiškai ar numanomai buvo žinoma apie ankstesnį nagrinėjamo žymens naudojimą, Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, aiškindama Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktą.

30 Antra, kaip Teisingumo Teismas, atlikęs analizę, konstatavo 2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret / EUIPO* (C-104/18 P, EU:C:2019:724) 48–55 punktuose, iš Teisingumo Teismo išaiškinimo, pateikto 2009 m. birželio 11 d. Sprendime *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361), būtent jo 53 punkte, tik matyti, kad nustačius, jog trečiasis asmuo naudojo panašų ar tapatų žymenį tapačioms ar panašioms prekėms ar paslaugoms ir dėl to kilo galimybė supainioti (t. y. esant skirtingai nei šioje byloje nagrinėjamai situacijai), vertinant visas svarbias konkretaus atvejo aplinkybes reikia išnagrinėti, ar paraišką įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikęs asmuo žinojo apie tai. Vis dėlto tai, kad trečiasis asmuo anksčiau naudojo nagrinėjamą žymenį, nėra sąlyga, kurios reikalaujama pagal Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktą (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret / EUIPO*, C-104/18 P, EU:C:2019:724, 51, 69, 52 ir 70 punktus). Todėl tai, kad ginčijamo prekių ženklo savininkas žinojo apie ankstesnį trečiojo asmens atliekamą šio žymens naudojimą, arba klausimas, ar šis savininkas turėjo žinoti apie tokį ankstesnį trečiojo asmens atliekamą nagrinėjamo žymens naudojimą, yra tik vienas iš reikšmingų veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti.

31 Be to, Bendrasis Teismas turėjo progą patikslinti, kad įvairūs jurisprudencijoje nustatyti veiksniai yra tik pavyzdžiai aplinkybių, į kurias galima atsižvelgti nusprendžiant, ar paraišką įregistruoti pateikęs asmuo prekių ženklo paraiškos pateikimo momentu buvo nesąžiningas (2019 m. vasario 14 d. Sprendimo *Mouldpro / EUIPO – Wenz Kunststoff (MOULDPRO)*, T-796/17, nepaskelbto Rink., EU:T:2019:88, 83 punktas), taigi vieno ar kito šių veiksnių nebuvimas nebūtinai trukdo tam, kad atitinkamomis aplinkybėmis būtų nustatytas pareiškėjo nesąžiningumas (žr. 2019 m. gegužės 23 d. Sprendimo *Holzer y Cia / EUIPO – Annco (ANN TAYLOR et AT ANN TAYLOR)*, T-3/18 ir T-4/18, EU:T:2019:357, 52 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

32 Vadinasi, ginčijamo sprendimo 20 punkte Apeliacinė taryba klaidingai nurodė, kad vertinant nesąžiningumą „reikia atsižvelgti“ į 2009 m. birželio 11 d. Sprendime *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361) 53 punkte išvardytus kriterijus, taigi nepakankamai atsižvelgė į visas bylos aplinkybes.

33 Trečia, paraišką įregistruoti prekių ženklą pateikusio asmens ketinimas yra subjektyvus elementas, kurį turi objektyviai nustatyti kompetentingos administracinės ir teisminės institucijos. Taigi bet koks kaltinimas nesąžiningumu turi būti įvertintas visapusiškai, atsižvelgiant į visas nagrinėjamam atvejui svarbias faktines aplinkybes. Tik taip galima objektyviai įvertinti tariamą nesąžiningumą (žr. 2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret / EUIPO*, C-104/18 P, EU:C:2019:724, 47 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

34 2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret / EUIPO* (C-104/18 P, EU:C:2019:724) 48–55 punktuose Teisingumo Teismas taip pat patikslino, kad veiksniai, kuriuos jis išvardijo 2009 m. birželio 11 d. Sprendime *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361), siekiant nustatyti nesąžiningumo buvimą, yra glaudžiai susiję su bylos aplinkybėmis ir kad gali būti ir kitų atvejų, kai paraiška įregistruoti prekių ženklą gali būti laikoma nesąžiningai pateikta paraiška (šiuo klausimu taip pat žr. 2019 m. gegužės 23 d. Sprendimo *ANN TAYLOR ir AT ANN TAYLOR*, T-3/18 ir T-4/18, EU:T:2019:357, 52 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

35 Konkrečiai dėl klausimo, ar įstojusi į bylą šalis paprašė įregistruoti ginčijamą prekių ženklą neketindama jo naudoti tikslais, kurie atitinka prekių ženklo funkcijas, visų pirma esminę kilmės nuorodos funkciją (žr. šio sprendimo 25 ir 26 punktus), iš 2020 m. sausio 29 d. Sprendimo *Sky ir kt.* (C-371/18, EU:C:2020:45) 76 ir 77 punktų matyti, kad nors paraišką įregistruoti prekių ženklą pateikęs asmuo šios paraiškos pateikimo ar nagrinėjimo momentu neprivalo nei nurodyti, nei tiksliai žinoti, kaip jis naudos prašomą įregistruoti prekių ženklą, ir nors jis turi penkerių metų laikotarpį, per kurį gali pradėti naudoti prekių ženklą iš tikrųjų pagal esminę šio prekių ženklo funkciją, prekių ženklo įregistravimas, kai pareiškėjas neketina jo naudoti paraiškoje įregistruoti nurodytoms prekėms ir paslaugoms, gali būti laikomas nesąžiningu, jeigu prekių ženklo paraiška negali būti pateisinama atsižvelgiant į Reglamente Nr. 207/2009 numatytus tikslus. Vis dėlto toks nesąžiningumas gali būti konstatuotas tik tuomet, kai iš reikšmingų ir neprieštaringų įrodymų matyti, kad prekių ženklo savininkas pateikė paraišką įregistruoti šį prekių ženklą ne siekdamas sąžiningai dalyvauti konkurencinėje kovoje, bet ketindamas, nesilaikydamas sąžiningos praktikos, pažeisti trečiųjų asmenų interesus arba, net negalvodamas apie konkretų trečiąjį asmenį, įgyti išimtinę teisę kitais tikslais nei tie, kurie atitinka prekių ženklo funkcijas.

36 Nagrinėjamu atveju iš svarbių ir nuoseklių objektyvių įrodymų matyti, kad įstojusios į bylą šalies ketinimas paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo dieną nebuvo prekių ženklo naudojimas, atitinkantis prekių ženklo funkcijas.

37 Pirma, ginčijamo sprendimo 37 punkte nurodyta, kad negalima atmesti galimybės, jog įstojusi į bylą šalis siekė apsaugoti savo klientus nuo galimybės supainioti žymenis TARGET PARTNERS ir TARGET VENTURES, ir kad komercinė logika, kuria buvo grindžiama paraiška įregistruoti ginčijamo prekių ženklą, buvo teisėtas įstojusios į bylą šalies noras, be prekių ženklo TARGET PARTNERS, apsaugoti savo skiriamąjį pavadinimą (TARGET) kartu su rizikos kapitalo paslaugų VENTURES aprašymu, kad būtų išvengta bet kokio jos klientų suklaidinimo.

38 Vis dėlto konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis tai, kad įstojusi į bylą šalis įregistravo prekių ženklą, siekdama užkirsti kelią galimybei supainioti su kitu prekių ženklu, kurio savininkė ji jau yra, ir (arba) šiuo pagrindu apsaugoti šiems prekių ženklams bendrą elementą, nėra susiję, kaip iš esmės teigia ieškovė, su prekių ženklo funkcijomis, įskaitant, be kita ko, esminę kilmės nuorodos funkciją, o veikiau prisidėjo prie įstojusios į bylą šalies pirmojo prekių ženklo, kuris tiek prieš pateikiant paraišką įregistruoti prekių ženklą, tiek ją pateikus buvo tik žymuo, kurį naudodama savo paslaugas siūlė įstojusi į bylą šalis, sustiprinimo ir apsaugos.

39 Antra, iš įstojusios į bylą šalies atsakymų į per teismo posėdį pateiktus klausimus aiškiai matyti, kad ketinimą, dėl kurio buvo pateikta paraiška įregistruoti ginčijamą prekių ženklą, sudarė kito prekių ženklo, t. y. TARGET PARTNERS, sustiprinimas, nes interneto svetainėse „www.targetventures.de“ ir „www.targetventures.com“ buvo tik nukreipiama į pagrindinę įstojusios į bylą šalies interneto svetainę.

40 Įstojusi į bylą šalis patikslino, kad ginčijamas prekių ženklas, kaip ir buvo prieš jį įregistruojant, buvo naudojamas kartu su interneto svetainėmis tam, kad suinteresuotieji vartotojai būtų nukreipiami į pagrindinę įstojusios į bylą šalies interneto svetainę „www.targetpartners.de“, kurioje ji siūlo savo paslaugas. Ji taip pat patikslino, kad tai yra pagrindinė minėtos svetainės naudojimo priežastis. Įstojusios į bylą šalies teigimu, domeno varduose „targetventures.com“ ir „targetventures.de“ vartodama skiriamąjį elementą, t. y. elementą „target“, kartu su rizikos kapitalo paslaugų aprašomuoju elementu, t. y. elementu „ventures“, ir nukreipdama į pagrindinę įstojusios į bylą šalies svetainę, kurioje siūlo savo paslaugas naudodama prekių ženklą TARGET PARTNERS, ji ketino suinteresuotajai visuomenei parodyti, kad šias paslaugas taip pat siūlė *Target Partners*. Taigi ginčijamo prekių ženklo registracijos priežastis buvo apsaugoti šių dviejų interneto svetainių pavadinimuose naudojamą žymenį TARGET. Įstojusi į bylą šalis taip pat pareiškė norėjusi išplėsti savo prekių ženklų portfelį.

41 Atsižvelgiant į tai, kad, pirma, neginčijama, jog žymuo TARGET VENTURES buvo naudojamas vienodai tiek prieš pateikiant paraišką įregistruoti, tiek po šios paraiškos pateikimo, t. y. kad šis žymuo buvo susijęs su nuoroda į įstojusios į bylą šalies pagrindinę interneto svetainę „www.targetpartners.de“, ir, antra, iš to, ką per teismo posėdį paaiškino įstojusi į bylą šalis, galima matyti, jog šio naudojimo apsauga yra pagrindinė paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo priežastis, nenurodant jokio kito konkretaus numatomo naudojimo, laikytina, kad įstojusi į bylą šalis tebeturėjo tik ketinimą naudoti šį prekių ženklą lygiai taip pat, kaip ir prieš pateikiant minėtą paraišką. Taigi įstojusi į bylą šalis pateikė minėtą paraišką ne siekdama sąžiningai dalyvauti konkurencijos sąlygomis, bet siekdama (galbūt net negalvodama apie konkretų trečiąjį asmenį) įgyti išimtinę teisę kitais tikslais nei tie, kurie atitinka prekių ženklo funkcijas, visų pirma esminę kilmės nuorodos funkciją.

42 Trečia, kalbant apie ginčijamo sprendimo 37 punkte nurodytą bendrą teiginį, kad negalima atmesti galimybės, jog įstojusi į bylą šalis pateikė paraišką įregistruoti ginčijamą prekių ženklą, nes norėjo išplėsti žymens TARGET VENTURES naudojimą, pažymėtina, kad jis paneigiamas ne tik tuo, kad šis žymuo nebuvo naudojamas kitaip, išskyrus jo naudojimą prieš pateikiant paraišką įregistruoti atvejį, bet ir teismo posėdyje pateiktais įstojusios į bylą šalies pareiškimais – kurie susiję su pagrindine šio žymens naudojimo priežastimi tiek prieš pateikiant šią paraišką, tiek po jos pateikimo ir su jos ketinimais tuo momentu, – taip pat aplinkybe, kad įstojusi į bylą šalis veikė taip, kad ją klientai identifikuotų tik pagal prekių ženklą TARGET PARTNERS.

43 Iš tikrųjų iš įstojusios į bylą šalies atsakymo į 2015 m. liepos 7 d. elektroninį laišką (žr. šio sprendimo 7 punktą) matyti, kad ji ketino aptariamam klientui paaiškinti, jog ne ji organizavo reklaminį renginį, bet nepaminėjo, kad ji taip pat vartojo pavadinimą TARGET VENTURES. Taip pat neginčijama, kad įstojusi į bylą šalis niekada nesiūlė savo paslaugų, naudodama žymenį TARGET VENTURES. Atvirkščiai, įstojusios į bylą šalies siūlomų paslaugų kilmė visuomet buvo identifikuota pagal prekių ženklą TARGET PARTNERS. Taigi net pateikusi paraišką įregistruoti įstojusi į bylą šalis naudojo šį pavadinimą, nepateikdama jokio kito pavadinimo, tam, kad ją galėtų identifikuoti jos klientai.

44 Tokiomis aplinkybėmis ir nesant jokių įrodymų šiuo klausimu Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad ketinimas išplėsti žymens TARGET VENTURES naudojimą galėjo pagrįsti paraiškos įregistruoti šį žymenį pateikimą.

45 Taigi motyvuose, kuriais grindžiama ginčijamo sprendimo 38 punkte pateikta išvada, yra teisės ir fakto klaidų.

46 Ketvirta, pažymėtina, kad, kaip buvo nuspręsta šio sprendimo 27–29 punktuose, nors ginčijamo prekių ženklo savininko ketinimas paraiškos įregistruoti pateikimo momentu yra, net negalvojant apie konkretų trečiąjį asmenį, įgyti išimtinę teisę kitais tikslais nei tie, kurie atitinka prekių ženklo funkcijas, patikrinimas, ar šis savininkas iš anksto žinojo apie trečiojo asmens atliekamą nagrinėjamo žymens naudojimą, nėra būtina sąlyga, kad būtų galima daryti išvadą, jog minėtas savininkas buvo nesąžiningas. Šiomis aplinkybėmis taip pat nebūtina nagrinėti įvykių chronologijos, kuri konkrečiai susijusi su klausimo, ar prekių ženklo savininkas žinojo arba turėjo žinoti apie trečiojo asmens

atliekamą šio prekių ženklo naudojimą, analize. Vis dėlto, kadangi šiuo atveju Apeliacinė taryba manė, jog būtina įrodyti, kad įstojusi į bylą šalis realiai ar numanomai žinojo apie ieškovės atliekamą žymens TARGET VENTURES naudojimą, ji turėjo atsižvelgti į visus su nagrinėjama byla susijusius elementus, įskaitant, pirma, tai, kad ieškovė naudojo šį žymenį už Sąjungos ribų, ir, antra, įvykių chronologiją.

47 Pirma, iš 2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret / EUIPO* (C-104/18 P, EU:C:2019:724, 51, 52 ir 55 punktai) matyti, kad nagrinėjant, ar ginčijamo prekių ženklo savininkas iš anksto žinojo apie trečiojo asmens atliekamą šio žymens naudojimą, neturi būti atsižvelgiama tik į Sąjungos rinką. Konkrečiai kalbant, šio sprendimo 52 punkte Teisingumo Teismas pažymėjo, kad gali būti atvejų, visiškai nepanašių į tą, dėl kurio priimtas 2009 m. birželio 11 d. Sprendimas *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361), kai paraiška įregistruoti prekių ženklą gali būti laikoma pateikta nesąžiningai, nepaisant to, kad pateikiant šią paraišką joks trečiasis asmuo vidaus rinkoje nenaudojo tapataus ar panašaus žymens tapačioms ar panašioms prekėms. Patvirtindama Anuliavimo skyriaus analizę ir apsiribodama savo pačios atliktu nagrinėjimu, susijusiu su tuo, ar įstojusi į bylą šalis žinojo tai, kad ieškovė arba trečiasis asmuo, vykdydamas komercinę veiklą Sąjungoje, naudoja žymenį TARGET VENTURES, ginčijamo sprendimo 23, 30, 26 ir 31 punktuose Apeliacinė taryba šį veiksnį taikė neišsamiai.

48 Antra, reikia konstatuoti, kad atlikdama analizę Apeliacinė taryba visiškai neatsižvelgė į su šia byla susijusių įvykių chronologiją.

49 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmąjį ieškinio pagrindą reikia pripažinti pagrįstu ir kad ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas, nesant reikalo nagrinėti antrojo ieškinio pagrindo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

50 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Šioje byloje EUIPO ir įstojusi į bylą šalis pralaimėjo bylą. Kadangi ieškovė prašė priteisti bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidas tik iš EUIPO, pastaroji turi padengti ne tik savo, bet ir ieškovės bylinėjimosi Bendrajame Teisme išlaidas.

51 Be to, ieškovė prašė priteisti iš EUIPO išlaidas, patirtas nagrinėjant bylą EUIPO anuliavimo skyriuje ir apeliacinėje taryboje. Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 190 straipsnio 2 dalį būtinosios išlaidos, kurias šalys patiria dėl procedūros Apeliacinėje taryboje, laikomos atlygintinomis bylinėjimosi išlaidomis. Tačiau tai negalioja bylinėjimosi išlaidoms, patirtoms vykstant procedūrai Anuliavimo skyriuje. Todėl ieškovės prašymas priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas, kurias ji patyrė vykstant administracinei procedūrai, gali būti patenkintas tik dėl būtinųjų išlaidų, kurias ieškovės patyrė per procedūrą Apeliacinėje taryboje.

52 Remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalimi, įstojusi į bylą šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2019 m. vasario 4 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) antrosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 1684/2017-2).**

2. **EUIPO padengia savo ir *Target Ventures Group Ltd* patirtas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant tas, kurias pastaroji patyrė Apeliacinėje taryboje.**

3. *Target Partners GmbH* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Collins Kreuschitz Steinfatt

Paskelbta 2020 m. spalio 28 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.